SONČNA VRATA

Sončna vrata pripeljejo posameznika na pot ljubezni in modrosti. Kdor v sebi odkrije ta Dva čudovita bisera lahko spozna skrivnost celotnega vesoljnega reda, od najmanjših zakonitosti, pa vse do prasvetlobe večnega ognja, kateri napaja vso neskončnost.

Onosmil Zlatobor

127. OBJAVA

28. marec 2018

ANTIKRIST IN NJEGOVI PREDHODNIKI

»Lažni preroki slabijo ljubezen in s tem pripravljajo pot Antikristu«

»Kadar veliko udov Cerkve postane bolj „racionalni človek“ kot „pobožanstveni človek“, tedaj Cerkev doživlja obdobje upadanja, iz katerega se potem spet dvigne, ker sama uvidi, da se je treba dvigniti, če hoče kljubovati zunanjim in notranjim sovražnikom. Zunanji sovražniki so vidno v službi Nasprotnika in Antikrista, pretanjeni notranji sovražniki pa načenjajo zaklad vere in torej ohlajajo ljubezen, ker hočejo ljudem dati novo predstavitev Božjih skrivnosti in čudežev s pomočjo „Satanovih globin in duha sveta“, o katerih smo že govorili.

Nikar naj ne rečejo tisti, ki so nagnjeni k ošabnosti: „Cerkev tega ne more doživeti, ker bo zmeraj sveta.“ Božja beseda, ki je veljala prerokom, in učlovečena Očetova Božja beseda, ki se je razodela izvoljenim, pravi, da bodo stopile v Tempelj velike grdobije, kot je ljubosumje, in strašne gnusobe kot češčenje malikov, ki so si jih izmislili ljudje (znanost brez modrosti je eden izmed njih), ter sprevrženost ob češčenju tega, česar ne gre oboževati (Ezekiel, 8, 1-17); pa tudi, da „bo potem, ko bo Kristus že umorjen in ne bo več njegovega naroda, da bi ga zatajil, mesto in svetišče porušil nek narod, ki bo prišel. Njegov namen bo upostošenje. Ko pa bo to končano, bo nastopila gnusoba, kot je sklenjeno... in ne bo žrtev in daritev in v templu bo gnusoba opustošenja, ki bo trajala do konca“ (Daniel 9.26-27). V neposredno potrditev besedam svojih oznanjevalcev in prerokov pravi Beseda: „Ko boste videli gnusbo opustošenja na svetem kraju,... tedaj bo velika stiska, kakršne ni bilo od začetka sveta... in po stiski 'bodo videli Sina človekovega' (Matej 24, 15, 21, 29 in 30). In ljubezen, ki bo omrznila v prevelikem številu src, bo eno izmed znamenj, da je blizu konec“ (Matej 24,12).

Tako je rečeno in tako se bo zgodilo. Odprite duhovne oči za branje tega, kar napovedujejo Nebesa! Če jih boste odprli, boste razbrali resnico in videli boste, katera so resnična znamenja konca in kako se leta že udejanja.

Za Njega, ki je večen, je stoletje manj kot minuta. Torej ni rečeno, da bo to jutri. A tudi, če bo pot do izpolnitve vsega tega še dolga, vam stvari, ki se že dogajajo, povedo, da se je končno dogajanje že začelo.

Nastopile bodo velike gnusobe: ljubosumje, kjer bi morali biti sama bratska ljubezen; pretirana ljubezen do človeške modrosti, kjer bi morala biti ljubezen do Modrosti, ki je vir Razodetja; kompromisi med tem, kar prinaša tostransko korist, in tistim, kar je v nadnaravno korist – v prid posvetnemu; Kristus, umorjen v preštevilnih dušah; vse preveč njegovih ljudi, ki so zatajili svojega Odrešenika; to so priprave.

Potem „narod, ki bo prišel“ z namenom, da pustoši.

Drug prerok je rekel: „Ko bo narod s severa... Velik hrup s severnih pokrajin... Glej, prihaja s severa... “ (Jeremija 6, 22; 10,22; 50, 41).
Ena in druga napoved sta tako jasni, da je dovolj dvigniti oči, znati videti in hoteti videti, pa razumeš.
In kaj bo opustošil? O, ne le zgradbe in pokrajine, pač pa predvsem vero, moralo, duše. In te opustošene duše ne bodo le preproste duše. Daritev in žrtev ne bo, ker ne bo več svobode pri opravljanju bogoslužja in ker se bodo mnogi bali, da bi jih zaradi tega prijeli. Že tako, čeprav še ni prišlo do pustošenja in preganjanja, mnogi zavračajo pot, ki so si jo že izbrali, ker se gnus širi kot zahrbten plevel in se ljubezen ohlaja. Medtem pa vstajajo krivi preroki, o katerih govori Kristus v 24. poglavju evangelija po Mateju in Pavel v 2. Poglavju pisma Tesaloničanom.
Za enkrat le krivi preroki. Toda potem bo prišel tisti, čigar predhodniki so: Antikrist, ki mu bodo ti pripravili pot s tem, da bodo oslabili ljubezen. Povsem nasprotno, kot je Krstnik pripravil pot Kristusu učeč ljubezen, ki je je bil prepoln, ker je bil „poln Svetega Duha že v telesu svoje matere“ (Lk 1, 15). Le tako se je mogel združiti s Kristusom in živeti Božje življenje.«

»Vnaprejšnja znamenja, Antikrist in njegovi predhodniki«

JEZUS govori: »Ko bi dobro opazovali, kar se že nekaj časa dogaja, posebno, kar se godi od začetka tega stoletja, sedaj pred letom dva tisoč, bi morali spregledati, da je bilo sedem pečatov odpečatenih. Nikoli si nisem prizadeval tako kot sedaj, da bi prišel med vas s svojo Besedo zbrat vrste svojih izvoljenih, da bi odšel z njimi in s svojimi angeli bojevat se zoper skrite sile, ki si prizadevajo za to, da bi odprle človeštvu žrelo brezna.
Vojna, lakota, kužne bolezni, vojaška sredstva za pobijanje – več jih je kot krvoločnih zveri, ki jih omenja ljubljeni apostol – potresi, znamenja na nebu, izbruhi vulkanov, čudoviti klici malih duš k mistični poti, ki jih k temu sili Ljubezen, preganjanja mojih privržencev, vzvišenost duš in nizkotnost teles: ne manjka nobeno od tistih znamenj, po katerih je lahko ugotoviti, da je blizu trenutek moje Jeze in moje Pravice.
V grozi, ki jo doživljate (Druga svetovna vojna), vzkilkate: „Čas je prišel; strašnejši, kot je, ne more priti!“ In na ves glas kličete, naj že pride konec, ki naj bi vas rešil.
Kličejo ga krivični z zasmehovanjem in preklinjajoč kot vedno; kličejo ga dobri, ki ne morejo več dalje gledati, kako zmaguje Hudo nad Dobrim.
Pomirite se, moji izvoljeni! Še malo, pa pridem. Vsota žrtev, potrebna, da opraviči stvarjenje človeka in žrtev Božjega Sina, še ni dopolnjena. Ni še končana razvrstitev mojih trum in angeli Znamenja še niso zaznamovali s slavnim pečatom vseh čel tistih, ki so si jih zaslužili, da bodo izvoljeni za slavo.
Sramota zemlje je tako velika, da se njen dim, ki se le malo razlikuje od onega, ki izvira iz Satanovega bivališča, dviga do vznožja božjega prestola z bogoskrunsko silovitostjo. Preden se pokaže moja Slava, morata biti očiščena Vzhod in Zahod, da se bosta vredna prikazati pred mojim Obličjem.
Kadilo, ki očiščuje, in olje, ki posvečuje veliki, neskončni oltar, kjer bom daroval poslednjo Mašo, Jaz, večni Duhovnik, in mi bodo stregli vsi svetniki, kar jih bosta tedaj premogla nebo in zemlja – to so molitve in prošnje svetih ljubljencev mojega Srca, ki so že zaznamovani z mojim Znamenjem: z blagoslovljenim Križem, še preden jih bodo označili angeli Znamenja.
Na zemlji se vam vrezuje znamenje in vrezuje ga vaša volja. Potem ga polnijo angeli z bleščečim zlatom, ki je neizbrisljivo in od katerega bodo vaša čela sijala v mojih Nebesih kot sonce.
Velike so sedanje grozote, moji ljubljeni; toda zelo, zelo bodo še narasle in bodo postale Grozota poslednjega časa! In če se danes res zdi, da se je kruhu in vinu in celo človekovemu snu primešal pelin, se mora še mnogo, mnogo drugega pelina nakapljati v vaše vode, na vaše mize, na vaša ležišča, preden

boste dosegli popolno grenkobo, spremljevalko zadnjih dni tega rodu, ki ga je ustvarila in odrešila Ljubezen, a se je prodal Sovraštvu.
Kajti, če je Kajn blodil po zemlji, ker je prelil nedolžno kri, vendarle kri, ki jo je omadeževal izvirni greh, pa ni našel nikogar, ki bi ga dvignil iz muke spomina, ker ga je Bog za kazen zaznamoval – in je rojeval v zagrenjenosti, v zagrenjenosti je živel in je v zagrenjenosti tudi umrl – kaj vse mora pretrpeti človeški rod, ki je dajansko prelil in celó v svojih željah še preliva najbolj nedolžno Kri, ki ga je odrešila?
Torej le upoštevajte, da so to predhodna dogajanja, ampak ura še ni prišla. Na delu so predhodniki njega, o katerem sem rekel, da bi ga mogli imenovati: „Zanikovalec“, „utelešeno Zlo“, „Grozota“, „Bogoskrunstvo“, „Sin Satanov“, „Maščevanje“, „Razdejanje“, in mogli bi mu dati še druga nedvoumna strahotna imena in poleg imen jasne in strahotne oznake. Vendar njega samega še ni tu.
To bo oseba, ki bo zelo visoko, visoko kakor zvezda. Ne bo zvezda, ki bo blestela na človeškem nebu, ampak zvezda v nadnaravnem redu, zvezda, ki se je potem, ko je živela ponižno, vdala napuhu, potem ko je imela vero, padla v brezbožnost, iz čistosti v nečistost, iz evangeljskega uboštva v pohlep po zlatu, zvezda, ki se je potem, ko je živela skrito, prepustila častiželjnosti.
Manj strašno je videti, kako nenadoma pade zvezda z neba, kot kako strmoglavi v Satanove zanke in brezno bitje, ki je bilo nekoč izvoljeno in je ponovilo greh tistega, ki si ga je izbralo za svojega drugega očeta. Lucifer je postal zaradi napuha Prekleti in Temačni. Antikrist bo zaradi enournega napuha postal prekleti in temačni potem, ko je bil nekdaj zvezda v moji vojski.
Kot nagrado za svoje odpadništvo, zaradi katerega se bo nebo zamajalo od grozljivega trepeta in se bodo od strahu, ki ga bo povzročilo njegovo strmoglavjenje, zatresli stebri moje Cerkve, bo dobil popolno Satanovo pomoč. Le-ta mu bo dal ključe žrela brezna, da ga bo odprl. In sicer, da bi ga odprl v celoti in na stežaj, da bi dobil iz njega orodja grozote, ki jih je Satan izdeloval skozi tisočletja, da bi privedel ljudi do popolnega obupa, tako da bi sami od sebe klicali Satana kot Kralja in da bi drveli za spremstvom Antikrista. On edini bo namreč mogel odpreti na stežaj vrata brezna, da bo iz njega izšel Kralj brezna, tako kot je Kristus odprl nebeška vrata, da bi skozenje prišla milost in odpuščanje, ki delata ljudi podobne Bogu in kralju Večnega kraljestva, v katerem sem Jaz Kralj kraljev.
Kot je dal Oče meni vso oblast, tako bo Satan dal njemu vso oblast, predvsem vso oblast zapeljevati, da bo mogel potegniti v svoje spremstvo slabotne in od vročice častihlepnosti razžrte, take, kakršen je on, njihov poglavar. Toda v njegovi nebrzdani častihlepnosti se mu bo zdelo, kot da je Satanova nadnaravna pomoč še prerevna. Iskal bo še druge pomoči pri Kristusovih sovražnikih, ki bodo oboroženi z vedno bolj smrtonosnim orožjem – do ustvarjanja tega jih je mogla dovesti le njihova sla po Hudem – da bi med množice zasejal obup. Pomagali mu bodo, dokler ne bo Bog izrekel svojega: „Zadosti!“ in jih bo upepelil s sijajem svojega obličja (Zapisovalka je pripisala s svinčnikom: Poraz Antikrista, ne vesoljna sodba).
Veliko, preveč – in ne vedno iz zdrave želje in poštene želje, da bi zajezili zlo, ki je nenehno bolj pritiskalo, ampak bolj iz nekoristne radovednosti – veliko in preveč se je skozi stoletja dlakocepilo o tem, kar pravi sveti Janez v 10. poglavju Razodetja. Toda vedi, Marija, dovolim, naj se ve, kolikor je koristno vedeti, in zastrem, kar je koristno, da vi ne veste.
Preveč slabotni ste, ubogi moji otroci, da bi spoznali častno ime sedmih apokaliptičnih gromov. Moj angel je rekel Janezu: „Zapečati, kar je reklo sedem gromov, in tega ne piši!“ Jaz pravim, da še ni prišel čas, da bi odpečatil, kar je zapečateno, in če Janez tega ni zapisal, tudi Jaz o tem ne bom govoril.
Sicer pa vi ne boste okušali tiste grozote in zato... Ne preostaja vam nič drugega, kot da molite za tiste, ki jo bodo morali prestajati, da se ne bi zlomila njihova moč in da ne bi prešli v množico onih, ki šibe ne bodo vzeli za pokoro, ampak bodo Boga preklinjali, namesto da bi ga klicali na pomoč. Na zemlji je že veliko takih in njihovo seme bo sedemkrat bolj zlodjevo, kot so oni sami.

Jaz, ne moj angel, Jaz sam vam prisegam: ne bo utihnil grom sedme trombe in ne bo mimo grozota sedme šibe, ne da bi Adamov rod priznal Kristusa Kralja, Gospoda, Odrešenika in Boga, in da bi klical njegovo Usmiljenje in njegovo Ime, v katerem je rešitev; prisegam pri svojem Imenu in pri svoji Naravi, da bom ustavil čas in ga odprl v Večnost. Končal se bo čas in začela se bo Sodba. Sodba, ki bo po tisočletnem sožitju na zemlji za vekomaj ločila Dobro od Hudega.

Dobro se bo vrnilo k izviru, od katerega je prišlo. Hudo bo strmoglavilo tja, kamor je bilo že strmoglavljeno v trenutku Luciferjevega upora in od koder je izšlo, da bi z zapeljivostjo čutov in ošabnostjo vznemirjalo Adamovo slabost.

Tedaj bodo Božje skrivnosti dopolnjene. Tedaj boste spoznali Boga. Vsi, prav vsi ljudje na zemlji, od Adama do zadnjega rojenega, zbrani kot zrna peska na sipini večne obale, bodo videli Gospoda Boga, Stvarnika, Sodnika, Kralja.

Da, videli boste tistega Boga, ki ste ga ljubili, preklinjali, ga poslušali in hodili za njim, ga zasmehovali, blagoslavljali, sramotili, mu služili in bežali od njega. Videli ga boste. Tedaj boste zvedeli, kako vreden je bil vaše ljubezni in kako zaslužno je bilo služiti mu.

O, sreča za tiste, ki bodo sami sebe izničili v ljubezni in v pokorščino do njega. O, groza tistih, ki so bili njegovi Judeži, Kajni; tistih, ki so raje sledili Nasprotniku in Zapeljivcu kot učlovečeni Besedi, v kateri je odrešenje; Kristusu: Poti k Očetu; Kristusu: presveti Resnici, Besedi, resničnemu Življenju.«

Maria Valtorta: Antikrist in njegovi predohodniki (str. 51 – 62)